

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Províncies un mes 0'25 Ptas.
Estranger un any 6'00 "
Número corrent 5 cents.
No retornam els originals.

Direcció y Redacció: Arabí 6-pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola.—Borne

Directò: ES MASCLE ROS

SETMANARI BILINGÜE INIMÍCH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

(Tirada: 3500 exemplars)

Conferència telefònica entre en Cambó y "Es Mascle Ros,"

Rrrrrrrrrring.....

Rrrrrrrrrring.....

—¿Qui hem parla?

—Som en Cambó.

—¡Que vol dí! ¡En Cambó sou vos?

—Y vosté és es Mascle Ros?

—Tot a un trós.

—Milló, milló,

—Digui; ¿que se li ofereix?

—Enrauná amb vosté vulia respecta a l'autonomia de Mallorca.

—Ma pareix que no la conseguirem porque es nostros Diputats son uns tios descuidads talment com mos mereixém.

—Es de la terra d'en Prim casi ja l'hem conseguida.

—Mallorca está molt dormida.

—Nosaltres mos oferim.

—Juntarmos amb Cataluña?

—A cás no parlém igual es de la Ciutat Comtal?

—Gran distancia mos allunya.

—No sía pas xafardé;

parlém identicament.

—Idó s'esper un moment y jo l'hey demostraré.

—Vínga les dificultats.

—¿Que es un poll?

—Lo que s'affica sobre el cap y ben fort pica.

—¿Y es polls de gallina nats?

—Polls també s'hen han de dí.

—¿Pois y polls, tot son jermans?

—Heu veu com es cataláns sols no sabéu distinji?

—Es que a la Ciutat Comtal parlém el llenguatge vell.

—¿Com li diuen a un aussell?

—Sensillament, un pardal.

—Pues aquí es un altre cosa molt distinta d'un gorrió.

—Podriem aficarló....

—Jo crech que feria nosa.

Igualment que amb so trampá....

—¡Call! ¡No digui flastomies!

—Aquí trempám tots es dies.

—Cánfora y s'evitará.

—Trempám guitarres, trempons, pamboli, instruments de buf....

—M'horrorisa, m'escarruf!

—Y trempariem Cambóns.

—¡Home de Deu! ¿Que es que diu?

Vosté parla amb gran frescura.

—¿Com li deis a una freixa?

—A un cò y lleu? Una perdiu.

—¡Ves que tal! Si axi aquí es deya,

en nombrá un frit de porcella

no hey hauria cap famella

que no tornás ben vermeya.

—¡Cuanta escrupulositat!

—¿Com deis a una americana?

—Un sàc, (de pañ o de llana.)

—Un'altre dificultat.

—Donchs no cumprench tal manía.

—Pues míri; si una sastressa

que una americana endressa

necessitás qualca dia

botóns o fil per cosí,

o un algo y hagués d'enviá

sa mossa per no deixá sa feina, ¿com s'ha de dí?

—Vusté es un home tant flàc que ni hasta serveix per lastre. Així es diu: «Vésten al sastre y que et dongui algo p'el sàc.»

—¡Caramba señó Cambó! Vosté es gran solucionista.

—Yo soc un catalanista mol amant de la rahó. Mallorca heurá de parlá com nosaltres al nou dia o sinó a l'autonomia

júru que no la vindrà. Mallorca es un pueblo hermano y Cataluña supera.

—¿Y heurém de dí calatrera enlloch de dí cantarano?

Dispensi señor Cambó perque a mí axó es cor me jéla. Di a una peseta una péla y un ral enlloch de vello,

a uns guardapits, una ermilla, a un capell, dirí un barré....

—O troba que no es distret?

—A una atleta una pubilla, a uns calcetins uns mitjons, a uns calsons blanxs, calcutets, la canalla a n'es ninets,....

Si ma vol tocá es... cambóns.

—¡Home! ¡Valenta tocada!

—Ni a Pollensa es parla així. Ma cregui, que es mallorquí es una llenyo educada.

—Es mes bufó el catalá.

—Está bé; si cualca dia obtenim s'autonomia, totsols mos hem d'arreglá. Pues per mes que es cataláns esclamín de que Mallorca

es terra pobre y molt porca, (de porchs en tenim bastants) voltros amb so conversá

duis molta gorrioneria, (1) volém sí s'autonomia però bé volém parlá.

—Vaje, no sía ximplét y enraoni el catalá.

—Es gorrió no hem pot passá.

—Diguili un pardale.

—Dispens Cambó jo m'hi opó y hem sostench per lo que he dit, axó es un gorrió petit

però n'hi há qualcún de grós.

—O bé vosté es fa el distret

o que soc boig sa figura.

Pardale amb miniatura,

si es gros l'auzell, llevi el ét.

Es l'idioma catalá

el mes digna d'està amb taula.

—Emperò aquesta paraula,

ma cregui, ni hem pot passá.

—Ya li pasará. ¡Carape!

El Mon no es fet amb un dia.

Obtenguent l'autonomia

ve per la porta d'escape.

—Poc a poc seño Cambó.

—No so prengui malament.

Vull dir de l'enteniment,

porta de imajinació.

Caray que n'es mal pensat.

—Es que voltros catalans amb tot vos rentau ses mans després que ja heu heu vesat.

—Es Cataluña la mare de la Regió mallorquina que portará barretina.

—Com en Cambó el nostre pare.

—No sia xafarderot.

Amb que li sembla mentida Cataluña es vostra dida.

—Y vosté que és es didot?

—Son exemples comparats per consegüí els nostros fins.

—Ma cregui que es mallorquins fa temps que estam desmamats.

—Vaje que es poc comprensible! Mediti un xic Mascle Ros.

—Axó de a un cò dirí un gó.

—¡Home de Deu! ¡Que es terrible!

—Jo record que amb n'Alcover per volé parlá de normes va acabé s'asunto amb mormes....

—¡Home! A n'axó heu deixi fer.

—Noltros no volém canviá amb so nostre gran dialecta que es mallorquí y dona afecta.

Canyiu voltros de parlá.

—Es que nostra terra aimada ha tingut el gran Pitarra.

—Y noltros en Botifarra.

—Home, aixó es una porcada. Hem tingut al general fill de Reus D. Joan Prim.

—Noltros encare tením n'Weyler d'aquí natal.

—Tením a l'Enrich Borrás que avuy no hey ha qui el supér.

—Y noltros en Balaguer que no hay gué qui l'imitás.

Hem tingut al gran Clavé músich que era ben entés.

Noltros D. Miquel Marqués músich que heu feya molt bé.

Tením un Teatre Liceu d'els mes grans y d'els mes fins que com ell els mallorquins no hen tenen cap d'el seu preu.

—N'Uetam era mallorqui y també heu és en Nadal, es que amb etxit jeneral han anats a cantarí.

—¿Y amb res heus pudém guanà?

—Ma cregui que som cabotas.

Els catalans tením flotas de vapors per navegá.

—Noltros també n'hem tenguda.

—Però are no hen teniu.

—La va vendre un tio víu.

—Al cap derré l'heu perduda.

—Y perqué no heu protestat y mallorquina sería?

—Ay Cambó! Desde aquell dia en Verga hem te procesat.

—¿Y axó?

—Aclariuho vos.

—Yo no puch aclariró.

Pasiubé señor Cambó.

—Amb Deu siá Mascle Ros.

Plaça de Sant Antoni N.º 8

Vinta carros, carretóns,
side-cards, bicicletes,
Zo deixa bruts es recòns
Tot amb bones condicions
O sia amb pocas pesetes.

B. GRAY

S'Alcalde de Marratxí

Es un gran homo, (vuy dí un homo gran,) vermey de cara (y supós que vermey de lo demés també) Alcalde per empeños (segóns manifestacions seues) el qual no mos doná permis per fé es Tenorio Mallorquí diumenge passat a «Can Bayé» d'es Pont d'Inca, per que «ün li havia recomenat que no mos na deixás fé.»

Señor Alcalde mayor
sa cosa está mal entesa
o es causant es un *señor*
BARBUT d'es Pla de na Tesa.

Anarem dispate passat a cercarló per tots es cafés de Palma y a la fí el trobarem a un establiment de Plaça, (begudes a cinc centims) mos arromangarem per no aplegá baixos y entrarem, y allá venga discutí y mes discutí, però... «ja pots siulá si s'áse no vol beure,» no el poguerem doblegá, pero sí mos doná s'esperansa de que s'entrevisitaría amb aquell que li comanda y ja contestaría.

Es diumenge anarem a caseua y... ni por esas, però gracies que descubrirem segóns s'expresá, de que si no dava permís era porque el posavem a demunt es PU-PUT (devia volé dí es FOCH Y FUM y o bé sa va equivocá o no sap de lletra.)

¡Ja heu sabéu! Un Alcalde fet per empeños, es quien per aturá un espectacle por el mero hecho d'haverlí dit quatre veritats amb so PU-PUT (vuy dí es FUM Y FOCH.)

A n'es temps que mos trobam, amb vísperas d'una República per lo cual prest li podrém torná ses pilotes a n'es joc amb lo tocant a n'es reparto d'es consum, fentlí pagá a ell y a los suyos lo que realment los perteneix y ajeujerant es que villanament pagan una barbaridad.

A n'es temps que mos trobam, pénstre una venjança personal contra jo (ajeno por completo) y prometa UNA LLENDARADA a n'es meu Corresponsal d'es Pont d'Inca.

A n'es temps que mos trobam, encare tení per Alcalde un homo tant embusteró com l'amo de Son Amaté... ¿provees? sabém de bona tinta que may hey ha hagut junta local de sanitad a Marratxí y heu creim, ja que si n'hi hagués, no comportaria que un parent d'es batle sa cuidás de sa desinfecció y de reparti sa llet a n'es malalts. (*Los dos Polos.*)

Per final li asegurárem que feríem lo posible per destituirló d'es càrrec, per lo cual ell mos prometé un diná. ¡Alegrét panxeta! (Axó de «panxeta» no va p'és carrilé, va per sa butxa.)

Ale idó; noltros p'és capritxo de s'Alcalde o sia per s'antojo d'aquell que tots coneixeréu, perdérem corante o cincuenta pesetes ses que ja procuraré rascabalá d'una manera o de s'altre.

Hey ha que fe constá, que s'alcalde de barrio d'es Pont d'Inca, no pinta res. Si necesitau algo, vos heu de gastá unes cuanies pesetes amb un carril y aná a veure s'Alcalde; no heu aneu a peu, perque quedaréu enviscats de fanch fins a n'es dellóns,

ES MASCLE ROS

NOTA: P'és camí cuant partiem, perderem dos paquets de programes, ¿los hauriu trobats seño Battle? No tornarem arrera perque es camí està intransitable. Vos ho comunich, amb so setmanari, perque vos vajt enviá una carta y ni he rebuda contestació ni es paquets de referenci. ¿O los enviáreu a n'es Corresponsal Xim?

Fins la setmana qui vé que hen tornarem parlá si temí objecta.

Conservauvós bò, sà y fort y dimitiu *cuanto antes* o de lo contrari no veuréu representat dins es vostro terma, es Tenorio Mallorquí o hazafies d'en Veragueta y en Maga-Cantóns, que per cert es una obra per mí escrita, que vos fará inflá sa panxa de riure.

Bauzá y Torres

Ultima moda voleu?
Los Almacens Santa Eulari
Tenen de tot gran armari
I per poch preu obtendréu
Mòdas de ses que vulgueu
A preus d'el tot rebaixats,
May d'iguals n'hauréu comprats
Oh! y amb trajes a medida
De ròba molt ben cosida
AMB bon gust confeccionats.

Colony Perejil

Dimecres a «La Protectora»

De defora ja veieu carreró fet de jent que acudia a presència «La Sorfija Fatal.»

Entraveu y veieu en Carlos es porté brillant en suó tanta feina feya per doná abasto a sa multitud que s'apiñava per entrá a veure «La Sorfija Fatal.»

A n'es seus peus hey havia un matalás de cupons d'es FOCH Y FUM valaders per aná gratuitament a recrearsé sa vista vent es comensament de s'important serie «La Sorfija Fatal.»

Entraveu a dins sa sala, y allá era el *acabose*. Ses cadires plenes, es corredós atestats, ses salas d'espera estibades, sa preferencia caramull, a dedalt apíñats, y ¿que vos diré? Hasta en Juan es pianista lloc no tenia per seure.

Axó si que sa diu sobre anunciá, pues no hey ha ningú d'es que veren es comensament de «La Sorfija Fatal.» que no seguesca es demés episòdis que continuen, pues que sa fa d'el tot interessant es seu argument.

¡Cuants de foquifumeros y foquifumeres desfilaren per devant en Carlos!

¡Pobrét! Es dijous tenia tots ets óssos que li feyen mal de tant de fe moviment per pendre entrades y cupons foquifumofils.

Felicitam s'Empresa p'és colosal éxit que obtengué, cosa que ja esperavem.

FOCH Y FUM.

Es milló establiment de Palma

Tot parroquiá que allá vá
Obligat a tornarí
Zo es descuida d'asistí
I sa cuida d'alabá
Mes y mes es such que hey há
A n'es Café «Can Barraca.»
Son es seus suchs cosa máca
Son licors de lo milló
O si no heu creis provauhó
Jots es que beguent feis ráca.

Davanç d'un Xarús

Galera 5

Monjes Inqueres

Avuy sa Ciutad Inquera deploa sa defunció de un Carabinero y contempla es cuadro sumament deplorable ocasionat per miras personals de nostros CATHOLICHS, APOSTOLICHS, ROMANS.

Es el cas, que dita casa ahont reunits sa trobaven el já mentiat difunt y Señora los dos malalts de cuidado completant es cuadro una serie de infants també malalts, a n'es seu dia solisitaren los auxilis de nostras Hermanas de la Caridad y aquestas (segurament per mandato superior,) negaren el seu apoyo tota vegada que los malalts eran visitats per D. Francisco Llabrés.

Va ser consultat aquest bon Señor y donat cás tan precari, resolgueran amistosament que altre metja s'encarregás de visitarlos y así podrían nostres MONJES presentarse a tan indispensable servici comprometentse el S.º Llabrés a satisfé d'el seu propi butxacó, les visites de referensi.

Solventat aquest pas, va ser comunicada tal resolusió a ditas MONJES y..... ¡Oh sorpresa! acaba de dirmós persona qui mereix credit y per tant respongo jo d'els seus dixos, que ditas Señoras MONJES havian contestat que assistirían pero una vegada trasllagudas 48 horas, pues per temó a troba rastre d'el MAL ESPERIT no podian feró antes.

Tan detestable y comentada sortida, es sa comidilla d'el dia esent alabada per tots, s'actitud en que

s'ha colcat D. Andreu Jaume, S.º Sacerdot que disfruta entre noltros de molta popularidad, d'el qui sa diu; que una vegada enterat, procurá reuní las mases directoras de sa fé Católica Inquera y gracias a ell, sa moribunda y desconsolada Esposa, te are los indispensables servis de una de nostres Monjes de Caridad.

¿Es aquest prosedi correcta? ¿Será aquesta sa misió que los te encarregada aquell CRISTO tot MISERICORDIOS?

¿Quin de los Inqueros no sab en sertesa, que sas mateixas MONJES, cuant sa tracta d'una casa pudiente, siga de Capellá o cualsevol altre (però pudiente) encara que es malalt visitat siga per D. Francisco Llabrés freqüentan la casa?

Si algú dubte de sa verasitat d'els meus dixos, venga que dispost estich a darli datos concrets.

En circunstans tals, prosadeix que nostros Administradors Municipals qui d'el fondo co-nú accordaren proporcionar p'a ditas MONJES, intervengan en sa contienda y procurin que ja que tots contribuim, siquem tots participants de los servis de caritat.

¿Estam entesos? de lo contrari temí tela per rato.

LLORENS BELTRÁN,
BARBÓ.

¡Are es s' hora!

Es calsat mes reforsat
Sobretot d'última moda,
Robarà qui amb sos preus róda
A un preu d'el tot rebaixat
Resultantls aprofitat
Es calsat d'en Estarellas,
L'han provat ja ses famelias,
L'han duit jent de tot coló.
Are hey ha liquidació
Si voleu feines d'aquellas.

Buñols de «Can Morro»

Buñols de pasta molt fina
Entats de sucre o de mel.
Zona és sa jent mallorquina.
Olvidá que son com fel
Los buñols de sa vecina
Sent lo de «Can Morro» un Cel.

Nadando en la Nada

¿Que hará nuestro Ayuntamiento al haber desertado de nuestro suelo la epidemia reinante? Nada.

¿Que han hecho las trece macetas que desfrutiferan en nuestro Ayuntamiento? Nada.

¿Que producto han sacado los electores eligiendo para la Administración Municipal a unos incapacitados seres? Nada.

¿Que puede esperarse de un Ayuntamiento dirigido por un personalista cacique? Nada.

¿Que hace el pueblo ante tal estado de cosas? Nada.

¿Que tienen las clases obreras que dormidas están y no hacen nada?

¿Que conseguiremos con nuestro mutismo? Nada.

¿Que conseguirá el cacique ante nuestra imbecilidad? ¡¡Mucho!!! Conseguirá cuanto se le antoje, actuará entre bastidores y desde su escondite tocará el resorte a sus subordinados, los que cual peleles artificiales obrarán a medida del antojo del CÁNDIDO SEÑOR. Conseguirá el cacique mandarnos cual manada de borregos, y conservarnos ignorantes ante sus fechorías, pues que abundan los tapetes verdes, los juegos callejeros, el libertinaje y escasean los centros de enseñanza para la gente menuda y los ateneos pará gente mayor. Conseguirá con su poderío, hipnotizar las mentes y mantenernos en un extasis de retroceso mientras muchos isleños hermanos avanzarán a paso largo hacia el Progreso y mientras sus arcas aumentarán considerablemente, aumentarán también las necesidades en la casa del proletario quien forzosamente morirase de hambre.....

Eso es nada nadando en la Nada.

El caciquismo impera, ha imperado e impe-

Colón 68
•Can Morro•

rará, mientras existan granujas que lo mismo venden el voto por una copa de aguardiente, que venderian la honra de una cándida hija por una miserable a la par que mezquina moneda.

COCODRILLO.

Artá, Noviembre 1918.

Qui no heu creu s'hen engana

Jan un menjá superió
Ordenant a n'es cuinés
No robá a n'es clients dobbés
Donant grossa sa racció.
Vuy dona en Juan Sansó
un menjá molt oportú
Ver pochs dobbés, ben segú
El cual no es digna de queixa
Re-de-satisfets vos deixa
En diná a n'El Perú.

D' Inca

Anit 21 (*al fin y al cabo*) reunits sa troben nos-tros Administradós; es públich ja versat a trobá cala buida dos dijous consecutius, brilla per s'ausensi salvo dues dotsenes de incansables. Asisteixan los Concejals Morey, Ferrer, Noguera, Martorell, Reus, Truyol y presideix nostre Alcalde.

Lletjida, aprovada y firmada s'acta anterior, el S.º Reus per indicacions de nostre Alcalde relata serta entrevista tenguda en so donant per sa construcció de s'edifisi Hospital de la cual resulta que sa comisió, opinand que es tal Hospital seria un gravamen p'es Municipi, havia proposat a n'el S.º Alcina que ja que el seu proposit era amb el seu desprendiment favorí sa classe necessitada li proposaven sa construcció d'una barriada de casas les cuales una vegada construidas, fosen posades a sa disposició d'es Municipi y aquest puga cedirles per *albergue* de los mes necessitats Inqueros *gratuitamente*.

Recordau ben volguts lectors si desde un principi ja opinava jo y vatj publicà a n'aquest mateix setmana-ri lo que ells pensan avuy?

A lo vist mos trobam en que el meu ideal no era tan descabellat com a molts los pareixia.

Venan luego autres discussions, que es públich pren jocosament y sa comisió d'es BLAT fa mutis; en tal cas, segurament convensuds estaré que quant vos deya «no espereu RES de PROFIT que ells tenan BLAT» asertat estava.

ES BARBÓ INQUERO.

NOTA: Particularment puch adelantavós que sa construcció de barriada de casas de referensi serà un fet; si nostros Administradós activan, serà tan prest com vulgan, pues el S.º Alcina dispost està a complau-rarlos.

Teatro d'Inca

Per diumenje dia 1 de Desembre, sa Compañia que dirigeix D. Francisco Fuster ve afe dues grans funcions.

Es capvespre a les cuatre y cuart, a petició general, sa representarà es **TENORIO MALLORQUÍ** o **hazanas d'en Vergueta y en Maga-Cantóns**.

Es vespre a les vuit y mitja, es quatre actes primés de **D. Juan Tenorio** y estreno d'es drama amb dos actes y amb vers, original de D. Daniel Cano, titulat **ABEN AMAR**.

Ficzauvós bé amb sos programas y vos assegúr que concurriré tots a n'es Teatro d'Inca.

Seguda predilecta

Caballero es un coñac
Ordenat al Mundo entero
N'ic y ñiac y ñic y ñiac
Damb res treuré un atac
Com amb Coñac Caballero

P. Toni Matre

Racions grossas

Un sastre bó y económico

Trajes molt ben ajustats
Reforsats y amb baratura
A preus d'el tot modarats
A may per res esquinsats
En Cantallops assegura.

Llévame al cine mamá

Peliculas de primera,
Relatos interesants
Obligant petits y grans
Tots junts y amb forma altanera,
Entrarí ja que allá impera
Cine cosa encantadora.
Tot lo d'allá collabora
Obeyint a sa rahó
Resultant gran diversió
Añá a «La Protectora.»

De Manacó

A N'ES CONCURS D'HUMORISME

Jo que tench molta fumera
y tabach no puch comprá
voldría es puro guañá
endevinant de primera,
quines atlotes heyá
a Manacó molt guapetes
y llevó ses mes lletjetes
y heu heuré d'aná a sercá.
Sa beata véya y famella
que a n'es grippe te mes pó
y que viu a Manacó
ma pereix que es na Tovella.

Jo crec que na Francisqueta
sa que a Can Filosop vár
be la podriem nombrá
tant per fina com guapeta.

Heyá sa d'es Capallé
que a mi també molt m'agrada
y també es una monada
sa que está a ca s'Arjenté.

Aixó son ses famelletes
mes guapes de Manacó
y en cuant a ses mes lletjetes
n'hi ha moltes que fan pó.

Pero una que fá botó
li divan sa Maireta
perque es ella una atlota
tan negre com es carbó.

Si es puro jo m'he guañat
ja el ma poreu da totduna
que estich que no puch di pruna
perque avuy sols no he fumat.

D. JUAN.

Instalaciones eléctricas

Ramón Cavaller trabaya
Amb ses instalacions.
May amb sa feina desmaya
O per lo vist sempre ensáya
No perdent ses ocasions.

ESTELLICONS

A una Capdeperina

Valdría mes callases, ja que es bochornós per una atlota tant fea, tant negre, tant tonta y tant desruada com tu, fe alarde de que jo ma gastava es dobbés de sa setmana compranthé frioleres. ¿Perqué ja vatj deixá? Tu ja heu saps, perque deixá no volgues s'acostum que tens de sortí es vespres a n'es corral a figuet-já (cuhi figas) amb sos esterns,

Ja heu veus si ma limit molt, ni dich qui ets, ni

per hont habites, ni lo que fas, però si segueixes em-paltant mentides, faré una fotografia descriptiva de sa teua rara y estantissa persona.

Son Servera Novembre 1918.

El hombre del dia.

TEATRO VICTORIA

Disapte dia 30 de Novembre

¡¡Gran aconteixement artístich!!

Sa primera part de

D. Juan Tenorio

y sa primera part d'es

Tenorio Mallorqui

¡¡8 actes 8!! Preus populars.

Entrada y butaca 0'75 pts.

Entrada general UN REAL.

Y per si heu trobá poc, amb cada pro-grama y cada entrada, hey anirá incluït un nú-mero p'es sorteо de

UN BON ENDIÓT

entrada y butaca dos números y sis amb cada palco.

Es qui el treurá podrá ferló barayá, rostirló per ses festes de Nadal (que bon profit li fasse) y de ses plomes podrá ferné un coxi per jeure blan.

Es un endiòt de deset tercés y mitja, bara-yadís, s'estufa es **LA SAMA**.

¡¡8 actes y un endiòt per UN REAL!!

Disapte tothom a n'es Teatro Victoria.

Cura mal de caixal, mal de cap, reumatisme y enfermedads nervioses

Jo amb sos *cachets* Sefalina
Te lograt tayá de trinca
Odiant tota medicina,
S'il enfermedads que afina
Sa Farmacia d'es Pont d'Inca.

Velada

Mos comunica sa junta de *festejos* de s'Asisten-
cia Palmesana, que per diumenje dia 1 de Desembre,
está organisant una gran velada, sa que promet esser
lluhida dat a s'escuhi repertori que forma es pro-
grama.

Hey anirém per recrearmós ets *oidos* y per ballá
ja que sa *grippe* no mos ha pogut fe sa.... *pusseta*.

Embalatges y transports

Coléu embalá cap moble?
mitau lo que aquí diu.
Correnços, aviat partiu
Hots amb que sieu de poble
Ordenant amb forma noble
Recuhí a n'aquests misatges
Indicant ets embalatges
Sa casa Embaladora
iversal que evapora
otes cuantes ventatges.

EMBALADORA

Telegrama

Diumenge banquete aliado operarios Hilandera.
Semana próxima datos.

Masle Moreno.

N'hi ha molts de Triáns!

Amb sos correspondents comprovants, mos conta
un perjudicat.

Jo tenia malalt a cameua y amb sa recepta que ma
fí es metje, vatj aná a sa farmacia de Can Aguiló de
Son Servera, el cual ma fé com una horchata fentmé
pagá quatre pesetas.

Heu vatj trobá cá y acudesch a n'es metje el cual

Provau

Cordeleria 63

Provau

Opiná igual que jo y hem fe novament sa recepta per anarlé a sercà d'un altre potecari. Així heu vatj fé y no l'anomen perque no sa figurin que es per fe anunci, el qual ma té pagá solament dues pesetes.

Ja que sa Ley persegueix s'estafa, es molt just que sien perseguits y castigats tots aquests *aprovechados*.

A veure si «La Vanguardia Balear» que es tant cívica, pren nota d'aquest fet.

Pa, sopà, porch, etc., etc.

Basta sols que la provéu
O que n'anéu a cercá
Hots es que vulguéu menjá
— aguantlé ahorraréu,
Qust a sa boca tendréu
AMB sa sopa de «Can Morra»,
Zo deixant ja may de corra
O al menos de envia a dí
<ivères, menjá segú
AMB els cuals may duréu porra.

De Muro

Are qui sa guerra s'ha acabada, heurém d'enviá a dí a n'el Kaiser que mos enviy un zappelin per transitá a dins aquest poble perque hey ha varios carrés entre ells es Carré Majó y del Obispo Albertí, que son intransitables degut a n'es seu abandono y porquería, per lo tant, no es estrany de que sa grippe haje fet tants d'estragos dins sa nostra soll, *vulgo* poble.

Qui es confrare que prenga candela.
Un que s'enfanga.

De Buje

(Contestant a un article de «Es Xerrim.»)

Si es teu cuñat va aná a Bons Ayres y va fe una fortuna de pel, es sa fortuna més honrada que no havé anat a fé es servici y du un rellotje que Deu, tú y noltros sabém com el vares adquirí.

Si volies fe ses prácticas d'escritó, bastava que publicases ses teues hazañas demunt es *Xerrim*, cosa que si tu no heu fas, heu ferém noltros a n'es Foch y Fum perque entre ses carabases que ses atletes t'han donades, es rellotje, sa cadena, lo que donave es teu jermá a n'ets atlots perque l'hey r....., lo que li pasá amb aquella *soñada luna de miel* amb aquell bujarró y lo que vos pasá a tots dos amb sa cabre d'es vahinat dins sa cotxeria, n'hi há per rato.

En Navarret y es Florero
sa volen fer xarrimés
y heurán de cremá es papés
pues jo esent foquifumero
los pegaré un mal ravés.

¡¡Liquidació de calsat!!

Com en Bernabé Tascón
A Palma no trobaréu
Lo que allá conseguiréu
Sobre es calsat, y uns preus son
A tota liquidación
Iant per petits com per grans,
D'es calsat per du ets infants
Tunloch n'hi ha de tant bó
L'ogrant amb tot y amb axó
Aquirí materials sans.
Imposible d'imitá
No trobaréu may calsat
D' el cual no n'hajeu pagat
En duro al menos mes cá
Sense lo demés que hey há
Trabay fet amb garantía
Reforçat que avuy en dia
I-guarló ningú pot.
AMB so seu calsat jo hey not
L'ujó, gust y economía.

De Binisalem

Diumenje passat fira a n'aquest poble.
Fireros a sa plassa ni cabien molts més.
Es teatros tancats.
¿Ahont estave estibat de jent es demati y ahont
entrade de fosque?

Sindicato 12

LA INDUSTRIAL-Sindicato espina Milagro

Qui d'es lectors d'aquest setmanari ho endevini, se li regalará tot un trimestre complet.

Gracies a n'es chiquillos que feren alguns cinch céntims de gast, ajudaren a n'es tres fireros a pagá es trast.

Licors, vins, coñacs, etc.

May d'el Mon podreu trobar
Un licor mes virjinal.
No teniu per qué sercar,
Are está en Pedro Munar
Repartint lo sin rival.

De sa Plassa d'el Progrés

Permanetement y al aire libre, sa veu cine, lo que no es estrany dat a que s'atmósfera está alta, pero hey ha que suplicá a ses polletas y endiotarros (*perdonen la frase*), que quant pasi jent, aturin es projectó.

Per finestres y portals
hey festetjen famelletes
juntament amb sos tenrals
devots de ses llimonetas.

Gunasquita.

¡Qui te xots per vendre!

Cordi Amorós comprará
Obligat y res l'espanta
Refuant es reguetetjá,
D'es xots tots cuants hen rebrá
— pagats a 3'50.

D'es carté de s'Miraco

Segóns carta que reberem d'ell mateix, asegura no havé fet propaganda contra es nostre setmanari y heu creim ja que heu acredita amb sa seu firma.

Noltros retirám lo que la setmana pasada diguerem, y es denunciant te sa paratila.

Per causa d'es limosnero

Doña Jeroni mos fa pagá cara s'osadia nostra amb so publicarli es fet d'es limosnero demunt es Foch y Fum.

Hen veure algún operari que sa desmanda amb lo mes mínim, *xoqui-xoqui* a n'es señó y ja la s'ha carregada.

Ja heu val amb Doña Jeroni
que vijila amb gran esmero!
Per causa d'es limosnero
are está feta un dimoni!

De Manaco

Firmat p'en Vara hem rebut un article mes llarg que una corema es que concretament diu, que es d'admirá y aplaudí sa conducta humanitaria y autoritaria de D. Francesch Gomila (Alcalde) el qual ha contribuit amb totes ses seues forces, a extingú s'epidèmia y a aliviá es desheradads de fortuna. Noltros secundám tant merescut aplauso.

També suplica es traslado de sa desinfecció Municipal de Sanidad, ja que no es propi que estiga localizada a n'es centro de sa Ciutat. Noltros també heu trobam, esperant el *inmediato remedio*.

Cervecería Gambrinus

Bona cerveza d'el dia
Es sa que a tots vos treurán.
Beurerné dona alegría
Es sa gran Cervecería
De totes cuantes n'hi hán.

De Son Espaiolet (Contestació.)

Seño Dimoni: (Secretari de Doña Manedetas.) Molt señor de lo seu. S'escrit que vatj publicá va esé per causa d'es malahit acordeón.

Mil gracies p'es nous detalls que hem va doná y desitjaria conversá a solas amb vosté per jo darní de novells.

Desitjós de que ma tancás dins sa coniera, vatj

ana diumenje passat per aquella barriada y no vatj veure ningú.

Basta per avuy, no ma puch entretení, pues tench un asunto pendent amb.... una viuda de Son Espaiolet.

Seño Dimoni: en Bañeta li dò molts anys de vida y li conserví es bañons.

Fins la setmana qui vé.

Kaiser Pierrot.

D'es carré de Palacio

Son dues porrerences ses que desde es derré pis, mentres es meu compañero y jo estavem xerrant mos amollaren un roy que a primera vista no saberem que era.

Totduna mos figurarem si era aigo però es coló era de cerveza. Heu ensumarem y va esé.... lo que voltros vos pensau.

Axó está molt indecent
per un que no du paraigo.

Cuant hajeu de canviá s'aigo
feishó a n'es número 100.

Si voltros repetiu, noltros també repetirém y vos anomenarém.

Calsat d'en Pau Bosch

Es calsat que en Pau Bosch fá
No pot sé mes baratíssim
Perque es molt reforçadíssim
AMB sa pell milló que hey há.
Un parey comprat allá
Basta per sa temporada
O sinó, prova fundada
Sol essé que es parroquians
Calsats van amb gran descans
Hasta a fe gran caminada.

¡¡Alerta fumádos!!

Tots es que fumau *garbeles* de filet, procurau fervós enfora de s'estany de s'Hostal a devant es tren, pues que vos fan es quinse per cent de descuento ja que sa majoría de vegades hey trobaréu xigarros de menos.

Adamés de pagaró tant cá, encare mos extreuen xigarros.

A veure si sa corretjeix tal inmoraldad.

Varios victimas.

De Campanet

Heyá dues verderoles a n'es carré de sa Lluna, que sa provaven a veure quina feria un roy mes enfora.

Cuant sa cosa va está entesa
d'es modo que li amollaven
resultá que celebraven
un concurs de fortelesa.

Sa mare d'una, li douá branca y hasta s'enamorat sa va havé d'enterá de lo que sa tractava.

Veritat ut veritatis

Gracias a que estich beguent
Repetint Palo Resolis
AMB el cual no t'hi condolis
No ma trop jens malament,
Beguentlo jo a tot moment
Es cós fa sa dijestió,
Qust ma dona es beurrló,
Un Palo que es de primera
D'es que hasta sa tavernera
Altre no hen te de milló.

Reclám per s'Miraco

A lo d'aquell fadrí verjo que li fereu sa serenata per les verjes, no heu hem entés y feis favó de feró escriure a n'es nostre Corresponsal.

Amb so número qui vé, Es Masclle Ros ferá una visita al Infern, sostenguent una xerrada amb en Bañeta.

«¡Que hey vaje!» (Dirán ses beatas.)